

WALL STREET LIBERATION

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GIẢI PHÓNG WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 13

Tự do là một trong những từ bị lạm dụng nhiều nhất của nền văn minh hiện đại.

Người ta nghĩ tự do là ở một mình.

Là độc lập.

Không cần ai.

Không phụ thuộc vào thứ gì.

Họ sai.

Một người có thể bị cô lập mà vẫn là tù nhân.

Một người có thể được bao quanh bởi bao người mà vẫn tự do.

Tự do chỉ bắt đầu khi cuộc nội chiến bên trong chấm dứt.

Giới y khoa tạo ra các phác đồ.

Nhà tâm lý học.

Bác sĩ tâm thần.

Kế hoạch dùng thuốc.

Lộ trình trị liệu.

Cả những hệ thống được thiết kế để sửa chữa những gì có vẻ đã hỏng.

Và có lẽ nhiều thứ trong số đó có ích.

Nhưng có một câu hỏi vẫn chưa được trả lời.

Chính xác thì chúng ta đang cố sửa cái gì?

Con người?

Hay sự lệch khỏi điều người ta chờ đợi?

Xã hội yêu cơ cấu vì cơ cấu bảo vệ quyền lực.

Thế hệ nào cũng nói không dứt về tiến bộ và tiến hóa.

Vậy mà phần lớn người ta chỉ đang cố xếp lại ghế của mình quanh cùng một cái bàn cũ. Những kẻ khôn ngoan viết lại luật chơi.

Những kẻ tham vọng trở thành người chia bài.

Những kẻ ngây thơ thì tiếp tục chơi.

Và rồi có những người như tôi.

Những người nhìn vào cái bàn và nhận ra trò chơi.

Nếu bạn đã biết người chia bài gian lận, sao còn ngồi xuống?

Sao phải giả vờ ngạc nhiên?

Sao cứ tiếp tục thương lượng với một hệ thống đã bị gian lận?

Câu trả lời rất đơn giản.

Bạn rời đi.

Không phải trong giận dữ.

Không phải trong thất bại.

Mà trong sáng suốt.

Nhiều năm trước, tôi đã học được một bài học từ công ty đã vô tình định hình cuộc đời tôi. Gillette chưa bao giờ dạy tôi cạo râu.

Gillette dạy tôi cách loại bỏ.

Cách tách cái hữu ích khỏi cái vô ích.

Cách phân biệt nhu cầu với sự níu giữ.

Cách loại bỏ tiếng ồn.

Một lưỡi dao không có ý thức hệ.

Một lưỡi dao chỉ có mục đích.

Nó cắt bỏ những gì không còn thuộc về.

Đó là giải phóng.

Không phải thay đổi thế giới.

Không phải đánh bại kẻ thù.

Không phải thắng trong cuộc tranh luận.

Chỉ đơn giản là loại bỏ những gì không cần thiết cho đến khi những gì còn lại là thật.

Công cụ vĩ đại nhất của tự do không phải là luật pháp.

Không phải một chính phủ.

Không phải một chẩn đoán.

Không phải một định chế.

Nó là một lưỡi dao.

Và mọi cuộc đời có ý nghĩa, sớm muộn gì cũng cần đến một lưỡi dao.

Bởi vì sự khôn ngoan hiếm khi nằm ở những gì ta có được.

Nó nằm ở những gì cuối cùng ta quyết định cắt bỏ.

Ferdinando Frega

BLADEFREGA